

'Ik dacht dat ik de enige was die niet zwanger werd'

Er zijn mensen die er niet over uitgepraat raken, en ook Facebook staat er vol mee: de echo van de baby, de eerste stapjes, het beste merk luiers en de geweldige schoolresultaten. Deze maand verscheen een boek van en voor stellen die er niet over mee kunnen praten: *Beschuit zonder muisjes*.

'De neef van een tante van m'n schoonzus heeft hetzelfde meegemaakt, en bij hen is het ook goed gekomen.' 'Ontspan een beetje, dan komt het vanzelf.' 'Kop op, jullie zijn nog zo jong.' Zomaar wat pijnlijke adviezen aan echt)paren met een onvervulde kinderwens. Voor de auteurs van *Beschuit zonder muisjes*,

Marije Vermaas en Martine van Blaaderen (beiden 1984), heel herkenbaar. Marije: "Tegen mij zeiden veel mensen: 'Ach joh, jullie tijd komt nog wel.' Hoe wisten ze dat nou?!"

Privé

Hoewel Marije een zoon heeft van bijna een jaar, zijn beide auteurs ervaringsdeskundigen. Ze ontdekten dat ongewenste kinderloosheid een taboe is, en wilden een hoopvol boek schrijven voor stellen met een kinder-

'Ik kon me niet ergens vertonen, of ik zag dikke buiken'

wens én hun omgeving.

"Het onderwerp is heel privé," legt Martine uit. "Het gaat over heel diepe verlangens, over je man- of vrouwzijn, over je seksleven. Het is niet iets wat je makkelijk op tafel legt." Het valt de vrouwen daarbij op dat maar weinig mensen zich ervan bewust zijn hoe pijnlijk het voor een stel kan zijn als zwanger worden niet lukt. Martine: "Het helpt al ontzettend als iemand alleen maar even stil is, verstoeld staat van de situatie, en zegt: 'Wat erg voor je.' Punt."

Overgeslagen

Marije en Martine interviewden elf stellen die lang op een baby wachtten of daar nog steeds op wachten. Het leverde herkenbare verhalen op. "Bijna alle stellen gaven aan dat ze het gevoel hadden ingehaald en overgeslagen te worden," vertelt Marije. "Mijn man en ik hadden er nooit over nagedacht dat het wel eens lang zou kunnen duren. Maand na maand verstreek, en intussen werden bijna al mijn vriendinnen zwanger. Ik kon me niet ergens vertonen, of ik zag dikke buiken en hoorde babyverhalen. Op een gegeven moment dacht ik echt dat ik de enige was bij wie het niet lukte."

Heeft het schrijven van dit boek jullie geholpen? Martine: "Ja, mij zeker. Ik heb al van jongs af aan een kinderwens. Het gevaar is dan dat het verlangen zo groot wordt, dat het je verteert. Door erover te schrijven, en door de verhalen van andere stellen, werd ik me bewuster van alles wat ik wél heb. Je moet er steeds voor kiezen om het niet leidend te laten zijn in je leven. Blijf ook samen leuke dingen doen. Verleg grenzen; boek een gekke vakantie, ga een taal leren – doe iets wat je energie geeft."

Jullie geven ook tips aan mensen uit de directe omgeving van een ongewenst kinderloos stel. Wat kunnen deze zogenaamde 'meelevers' zoal doen? Martine: "Wat ik zelf heel waardevol vind, is als er ruimte is om erover te praten, zonder dat ik het gevoel heb dat de ander denkt: 'Is het nu nog niet over?' Het is geen onderwerp dat je één keer bespreekt en daarna nooit meer. Fijn als goede vrienden er van tijd tot tijd zelf naar durven vragen." "Als je als meelever zelf wél zwanger raakt, denk er dan over na hoe je dit wilt vertellen," voegt Marije toe. "Tijdens een verjaardagsfeestje ineens zeggen dat je leuk nieuws hebt, is niet erg tactvol. Vertel het persoonlijk en geef de ander de tijd het een plek te geven."

Wat is het moeilijkst aan een beschuit zonder muisjes? Martine: "Misschien wel de machteloos-

'Het is fijn als vrienden er van tijd tot tijd zelf naar durven vragen'

heid. Op heel veel dingen in je leven kun je invloed uitoefenen, en veel stoplichten staan op groen. Maar hier krijg je rood licht, en je kunt er niets aan doen. Nu zijn we als mens sowieso niet zo goed in wachten, dus dit vraagt echt levenskunst. Aan de andere kant kan wachten je ook veel brengen. Er wordt je een spiegel voorgehouden, en je gaat op zoek naar waar je voor leeft. Voor God is dit een mogelijkheid om je dichter bij Hem te brengen. Dat zagen we ook bij de stellen die we hebben geïnterviewd: veel gebalde vuisten, maar wel richting God, met de zoektocht die daarmee samengaat. Als het langer duurt, komt ook de vraag boven: 'Is Jezus genoeg?' Vanuit de Bijbel en vanuit je verstand kun je daar ja op zeggen, maar kun je hier ook vanuit je hart op antwoorden, en je kinderwens daarbij loslaten? Dat geeft heel veel worsteling. Maar hoe groot mijn verlangen ook is, ik weet dat Jezus genoeg is. Het is echt niet makkelijk, maar ik kom daar steeds weer op uit."

Web Beschuitzondermuisjes.nl

N.a.v. 'Beschuit zonder muisjes – als je lang moet wachten op een baby', Marije Vermaas en Martine van Blaaderen, Boekencentrum, 144 blz., € 15,90, ISBN 9789023926559

Martine (links) en Marije